

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

47. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do ograniczenia polityki przechodzenia na wcześniejszą emeryturę oraz do wprowadzenia rozwiązań wspierających elastyczność odchodzenia na emeryturę starszych pracowników poprzez pracę w niepełnym wymiarze, podział pracy i podobne systemy promujące aktywne starzenie się i mogące zwiększyć integrację starszych pracowników na rynku pracy;

48. przypomina państwom członkowskim, że do przełożenia koncepcji „flexicurity” na wyższy ogólny poziom zatrudnienia potrzebne jest sprzyjające środowisko makroekonomiczne, a strategia na rzecz „flexicurity” powinna obejmować ulepszoną koordynację polityki makroekonomicznej i wydatków publicznych na wspieranie inteligentnego wzrostu oraz przesunięcie wydatków na realizację celów strategii lizbońskiej;

49. przypomina Komisji o konieczności dania Parlamentowi niezbędnego czasu, w każdym razie co najmniej pięciu miesięcy, na wypełnienie roli doradczej;

50. uważa, że instytucje Wspólnoty i państwa członkowskie powinny traktować wspólne zasady „flexicurity” jako zagadnienie przekrojowe i wdrożyć je w ramach strategii lizbońskiej; wzywa do przeprowadzenia przeglądu wytycznych na rzecz zatrudnienia, aby umożliwić uwzględnienie wszystkich aspektów „flexicurity”; oraz do włączenia specjalnego rozdziału poświęconego jakości i sile dialogu społecznego do rocznego wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełniejszego zaangażowania Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych, a także partnerów społecznych, zgodnie z krajowymi zwyczajami i praktykami, we wdrażanie i monitorowanie otwartej metody koordynacji, w tym europejskiej strategii zatrudnienia i wytycznych na rzecz zatrudnienia, w celu optymalizacji skuteczności tych działań politycznych; zauważa, że środki w ramach europejskich wytycznych w tym „flexicurity” mają prawo do wsparcia w ramach EFS, w szczególności środki w zakresie szkoleń, aktywnych rynków pracy oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, że programy EFS przyczyniają się do wdrożenia europejskiej strategii zatrudnienia i strategii „flexicurity”;

51. wzywa Radę Europejską i Komisję, by określiły ambitny program reform zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym; ponadto wzywa instytucje do opracowania wraz z Parlamentem wizji przyszłej Europy społecznej; podkreśla przy tym, że w celu przyspieszenia wzrostu oraz podniesienia poziomu zatrudnienia i jakości pracy należy zapewnić prawa i ochronę socjalną, głęboko zakorzenione w europejskiej tradycji; podkreśla, że europejski model społeczny oraz ambitne reformy krajowe służące wspieraniu tworzenia większej liczby miejsc pracy staną się w ten sposób rzeczywistą wartością dodaną dla pracowników i obywateli, z wykorzystaniem wszelkich dostępnych narzędzi; wyraża przekonanie, że rynek wewnętrzny może uzyskać poparcie obywateli tylko wtedy, gdy wprowadzi równowagę między wolnością gospodarczą a prawami socjalnymi;

52. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również Komitetowi Ochrony Socjalnej, Europejskiemu Komitetowi Zatrudnienia, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz krajom kandydującym.

P6_TA(2007)0575

Nowa europejska polityka turystyczna: ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie odnowionej polityki turystycznej UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej (2006/2129(INI))

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Odnowiona polityka turystyczna UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej” (COM(2006)0134),

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Agenda dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej (COM(2007)0621) (Agenda 21)”,

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2005 r. w sprawie nowych perspektyw i nowych wyzwań dla zrównoważonej turystyki europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Kultury i Edukacji i Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0399/2007),
- A. mając na uwadze, że w traktacie o WE turystykę wymienia się tylko raz jako dziedzinę, w odniesieniu do której można przyjmować „środki” (art. 3 traktatu o WE), ale nie traktuje się jej jako obszaru polityki UE, który wchodzi w ogólny zakres uprawnień Unii;
- B. mając na uwadze, że Wspólnota jest jednak uprawniona do przyjmowania środków służących zapewnieniu skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego, również w zakresie usług turystycznych (art. 95 traktatu o WE); w tym kontekście szczególne znaczenie ma kwestia ochrony konsumentów;
- C. mając na uwadze, że sektor turystyczny wchodzi w zakres licznych obszarów polityki Unii Europejskiej, które mają znaczny wpływ na jej skuteczność i zdolność wspierania wzrostu, zatrudnienia oraz spójności społecznej i terytorialnej;
- D. mając na uwadze, że chociaż Parlament w swojej powyższej rezolucji jasno określił wytyczne, jakim podlegać powinna europejska polityka zrównoważonej turystyki, to należy podkreślić niektóre aspekty omawianej polityki w celu umożliwienia jej szybszej realizacji;
- E. mając na uwadze sprawozdanie Grupy ds. Zrównoważonej Turystyki przedstawione w lutym 2007 r. zawierające wytyczne, które służyły Komisji za podstawę do opracowania Agendy 21;
- F. mając na uwadze, że nie udało się opracować spójnego podejścia do turystyki na poziomie UE, które łączyłoby różne obszary polityki, co ma negatywny wpływ na sektor i jego rozwój, a także przyczynia się do wzrostu ryzyka utraty europejskiego udziału w tym sektorze;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju należy wyraźnie podkreślić ekologiczny i społeczny wymiar turystyki,
- H. mając na uwadze, pogarszającą się sytuację warunków w niektórych popularnych europejskich ośrodkach turystycznych i mające w nich miejsce niefortunne wydarzenia, które czynią je mniej atrakcyjnymi;
- I. mając na uwadze, że traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w swoim nowym artykule 176b nadaje UE, a w szczególności Parlamentowi Europejskiemu więcej uprawnień w dziedzinie polityki turystycznej;
- J. należy podkreślić znaczenie roli, jaką może odegrać turystyka jako narzędzie sprzyjające włączeniu społecznemu i integracji społeczności znajdujących się w trudnej sytuacji;

Turystyka i polityka wizowa UE

1. podkreśla znaczenie turystyki dla Europy, w tym również turystyki z krajów trzecich;
2. podkreśla w szczególności potrzebę uproszczenia procedur wizowych na zasadzie wzajemności oraz obniżenia kosztów wiz turystycznych, umożliwiających wjazd do państw członkowskich UE;

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, str. 325.

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

3. podkreśla, że zainteresowane państwa członkowskie mają możliwość zastosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. (WE) nr 1931/2006 w sprawie małego ruchu granicznego, na zewnętrznych granicach państw członkowskich będącego nowym narzędziem ułatwiającym turystykę z sąsiadujących z UE państw trzecich i zmieniającego postanowienia Umowy z Schengen ⁽¹⁾;
4. wzywa państwa członkowskie, które podpisały układ z Schengen, do stworzenia wspólnych punktów konsularnych zajmujących się przyznawaniem wiz osobom spoza UE ubiegającym się o wizę oraz do zagwarantowania, że punkty te będą pracowały na jednakowych zasadach i stosowały te same kryteria wizowe, ponadto wzywa do poprawy przyjęcia osób ubiegających się o wizę na przykład poprzez ustalanie terminów spotkań, sposobu przeprowadzania rozmów oraz limitów czasowych na opracowanie wniosków, ponieważ mogłoby to prowadzić do znaczących oszczędności po stronie państw członkowskich;
5. podkreśla potrzebę weryfikacji w projekcie wspólnotowego kodeksu wizowego ⁽²⁾ liczby i rodzaju dokumentów wymaganych od osób ubiegających się o wizę;
6. zdecydowanie zaleca, by w polityce wizowej w całej UE stosowano podejście sprzyjające wydawaniu wiz wielokrotnego wjazdu;
7. wskazuje, że organizatorzy wycieczek i przedsiębiorstwa transportowe potrzebują wiz długoterminowych, które są ważne przez co najmniej rok, aby móc zaangażować odpowiedni personel w celu sprostania oczekiwaniom klientów; podkreśla potrzebę zachowania i rozszerzenia praktyki wydawania wiz grupowych;
8. wzywa państwa członkowskie należące do obszaru Schengen do uproszczenia procedur wydawania wiz Schengen dla turystów, którzy otrzymali już wizy dla państw członkowskich nienależących do obszaru Schengen lub którzy właśnie wjechali do tych krajów; ponadto wzywa kraje UE nienależące do obszaru Schengen do wprowadzenia podobnych ułatwień dla posiadaczy wiz Schengen;
9. uznaje jednak, że uproszczenie i harmonizacja procedur wnioskowania o wizy oraz ogólne ułatwienie dostępu do UE turystom pochodzącym z krajów trzecich muszą być spójne z zasadami bezpieczeństwa obowiązującymi w walce z nielegalną imigracją, terroryzmem i przestępczością zorganizowaną, a w szczególności z przestępczością transgraniczną;

Statystyki

10. przypomina o absolutnej konieczności rejestracji odpowiednich, wiarygodnych, jednolitych i zaktualizowanych danych dotyczących turystyki, aby umożliwić podejmowanie zasadniczych, strategicznych decyzji w zakresie zarządzania w sektorze prywatnym, a także o potrzebie tworzenia właściwych środków towarzyszących i podejść na poziomie UE w celu zagwarantowania, że Europa pozostanie wiodącym celem turystycznym;
11. wzywa do przeglądu dyrektywy Rady 95/57/WE z dnia 23 listopada 1995 r. w sprawie zbierania informacji statystycznych w dziedzinie turystyki ⁽³⁾, aby zagwarantować większą harmonizację gromadzenia danych przez państwa członkowskie w odniesieniu zarówno do ilościowych, jak i jakościowych aspektów dostarczania danych;
12. z zadowoleniem przyjmuje zamiar aktualizacji ram prawnych za pośrednictwem nowego rozporządzenia, wdrożonego jednolicie w całej UE, i podkreśla potrzebę szybkiego przeprowadzenia tej reformy;
13. wzywa Komisję do poszukiwania możliwości zachęt dla państw członkowskich w celu wdrożenia rachunku satelitarne dla turystyki (TSA), ponieważ tego typu instrumenty pozwalają precyzyjnie porównać turystykę z innymi sektorami gospodarki oraz mogą przyczynić się do lepszego poznania prawdziwych rozmiarów i wartości przemysłu turystycznego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 405, z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Wniosek Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy (COM(2006)0403).

⁽³⁾ Dz.U. L 291 z 6.12.1995, str. 32.

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

14. podkreśla potrzebę zwiększenia wiedzy o znaczeniu turystyki dla gospodarki i rozwoju regionalnego; wzywa państwa członkowskie do pełnego przyjęcia (TSA) i do corocznego aktualizowania danych statystycznych, tak aby na czas zapewnić dostępność odpowiednich danych w celu wsparcia całkowitej i solidnej integracji turystyki z polityką w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia;
15. wzywa Komisję do oceny potrzeby gromadzenia informacji statystycznych i danych dotyczących jakości w celu umożliwienia analizy wpływu turystyki na gospodarkę, środowisko i jakość życia mieszkańców popularnych ośrodków turystycznych;
16. zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania dotyczącego różnych uregulowań krajowych mających na celu ochronę wyróżniających się obszarów naturalnych i historycznych za pomocą szczególnych zasad urbanistyki i planowania przestrzennego oraz, jeżeli to konieczne, zwraca się o dążenie do lepszych praktyk poprzez opublikowanie wytycznych;
17. zwraca się do Komisji o opracowanie zharmonizowanego zestawienia dotyczącego obszarów naturalnych i historycznych, a w szczególności konsekwencji obciążenia tych obiektów wywołwanego przez turystykę, aby móc regulować odwiedzanie takich miejsc i zapewnić ich dobre utrzymanie oraz zachowanie dla przyszłych pokoleń;
18. wzywa państwa członkowskie do wspierania planowania przestrzennego zapobiegającego pojawianiu się projektów skierowanych na zmasowaną turystykę, wywierających bardzo szkodliwy wpływ na zachowanie przyrody oraz dziedzictwa historyczno-kulturowego, i które ani nie stanowią części społeczeństw lokalnych, ani nie angażują ich w swoją działalność;

Harmonizacja norm jakości turystycznych baz noclegowych w Europie

19. odnotowuje mnogość schematów klasyfikacyjnych w państwach członkowskich i stwierdza, że taka sytuacja z punktu widzenia konsumentów wpływa negatywnie na wiarygodność sektora i przejrzystość;
20. zauważa, że konsumenci traktują system klasyfikacji jako ważne narzędzie w wyborze hotelu lub innego rodzaju zakwaterowania; dlatego też uważa, że dla konsumentów ważna jest dostępność dokładnej informacji na temat znaczenia klasyfikacji w różnych krajach oraz szczegółowe uwzględnianie w niej ich potrzeb;
21. uważa za wskazane i możliwe stworzenie wspólnej podstawy i wspólnych kryteriów dla konsumentów, aby umożliwić im dokonanie wyboru w momencie podjęcia decyzji o podróży za granicę, na podstawie jasnych i możliwych do zweryfikowania kryteriów klasyfikacji;
22. zauważa w tym kontekście, że biorąc pod uwagę dużą liczbę kryteriów w niektórych systemach krajowych i regionalnych, uproszczenie obecnych norm umożliwiłoby osiągnięcie jasności i dostępności informacji skierowanych do konsumentów, a ponadto zapewniło większą przejrzystość w odniesieniu do turystycznej bazy noclegowej;
23. wzywa europejski przemysł noclegowy do:
 - kontynuowania porównań kluczowych aspektów różnych systemów klasyfikacji oraz starań zmierzających do ujednoczenia tych systemów, bez przerywania ciągłości istniejących systemów, co byłoby ze szkodą dla konsumentów i przemysłu;
 - kontynuowania starań ułatwiających zrozumienie znaczenia „gwiazdek” w różnych państwach członkowskich UE;
 - regularnego informowania instytucji o poczynionych postępach;
24. wzywa lokalne, regionalne i krajowe władze, mające wkład w systemy klasyfikacji, do wspierania, w ramach właściwego publicznego lub prywatnego partnerstwa, obecnych działań europejskiego przemysłu noclegowego związanych zarówno z przejrzystością, jak i harmonizacją (poprzez porównywanie) istniejących systemów klasyfikacji;

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

25. zdaje sobie sprawę, że stworzenie systemu wspólnej klasyfikacji na poziomie europejskim byłoby niezwykle trudne, biorąc pod uwagę różnorodność typów hoteli i turystycznej bazy noclegowej, wynikającą z lokalnej specyfiki, kultury i uwarunkowań oraz w świetle dalece różniących się aktualnych systemów klasyfikacji;

26. uważa jednak, że wytyczne dla całej Unii Europejskiej, oparte na wspólnych i jednolitych kryteriach, mogłyby uwzględnić interesy konsumentów, przy jednoczesnym poszanowaniu specyfiki środowiskowej i lokalnej;

27. wzywa Komisję do opracowania we współpracy z europejskimi organizacjami sektora restauracyjno-hotelarskiego, takimi jak HOTREC (hotele, restauracje i kawiarnie w Europie) oraz z europejskimi organizacjami ochrony konsumentów metodologii tworzenia takich norm minimalnych w zakresie bezpieczeństwa i jakości usług noclegowych; podkreśla, że taka metodologia mogłaby uwzględnić wprowadzenie znaku WE dla hoteli spełniających ogólnoeuropejskie wspólne kryteria i zapewniających konsumentom minimalny spodziewany poziom jakości niezależnie od odwiedzanego państwa członkowskiego;

Systemy zarządzania jakością

28. wzywa europejski przemysł noclegowy do kontynuowania działań związanych z ustanowieniem europejskiego „parasola ochronnego” w zakresie systemów zarządzania jakością oraz do regularnego informowania instytucji wspólnotowych o poczynionych postępach;

29. zachęca podmioty europejskiego przemysłu noclegowego do dalszego rozwijania europejskich standardów, między innymi w celu usprawnienia przekazywania informacji odbiorcom oraz poprawy jakości świadczenia usług; wzywa też Komisję i państwa członkowskie do wsparcia tych starań, jeżeli okaże się to konieczne;

30. wzywa lokalne, regionalne i krajowe władze, zaangażowane w systemy jakości, do wspierania, w ramach właściwego publicznego lub prywatnego partnerstwa, obecnych działań europejskiego przemysłu noclegowego związanych z europejskim „parasolem ochronnym” w zakresie systemów zarządzania jakością;

31. z zadowoleniem przyjmuje rozwój oznakowań dotyczących ochrony środowiska, ale uważa, że duża liczba znaków jakości na szczeblu lokalnym może prowadzić do dezorientacji turystów i wpływać na przejrzystość, co uwydatnia potrzebę lepszego informowania turystów oraz ujednolicenia istniejących znaków, aby były lepiej rozpoznawalne na świecie;

32. wzywa Komisję, we współpracy z HOTREC jako europejskim stowarzyszeniem hotelarzy i restauratorów, do wspierania procesów przyznawania znaków jakości turystycznej bazy noclegowej podejmowanych w różnych państwach członkowskich oraz do promowania modeli jakości, które okazały się efektywne w innych regionach (na przykład Qualmark w Nowej Zelandii), w celu poprawienia ich rozpoznawalności;

33. wzywa Komisję, państwa członkowskie i zainteresowane strony do działań na rzecz wzmocnienia zrównoważonego procesu przyznawania znaków jakości, opartego na kryteriach ekonomicznych, społecznych, terytorialnych, ekologicznych i kulturowych, poprzez propagowanie i przekazywanie najlepszych praktyk oraz zachęcanie liderów przemysłowych do podejmowania inicjatyw w tym zakresie;

34. domaga się od Komisji i państw członkowskich, aby promowały wykorzystanie oznakowań ekologicznych w odniesieniu do infrastruktury turystycznej, terenów i usług turystycznych;

Ochrona konsumentów

35. zdaje sobie sprawę z faktu, że coraz więcej turystów rezerwuje podróże (transport, zakwaterowanie itd.) bezpośrednio za pomocą mediów elektronicznych, unikając pośrednictwa organizatorów wycieczek i biur podróży, których udział w rynku zmniejsza się (z 98 % w 1997 r. do 60 % w 2007 r.) i które wciąż podlegają regulacjom prawnym, takim jak dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży⁽¹⁾; podkreśla, że ta anomalia musi zostać poddana korekcie poprzez objęcie dyrektywą 90/314/EWG wszystkich stron internetowych oferujących co najmniej jedną usługę na sprzedaż, takie jak usługi oferowane przez tanie linie lotnicze lub inne podmioty na tym rynku;

⁽¹⁾ Dz.U. L 158, z 23.6.1990, str. 59.

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

36. w tym celu z zadowoleniem przyjmuje ostatni dokument roboczy Komisji z dnia 26 lipca 2007 r. w sprawie rewizji dyrektywy 90/314/EWG odnoszącej się do różnych systemów prawnych stosowanych w odniesieniu do tradycyjnych organizatorów wyjazdów turystycznych i dostawców dynamicznych wyjazdów zorganizowanych w internecie;
37. podkreśla rosnącą rolę nowych technologii w sektorze turystycznym, szczególnie jeżeli chodzi o obrót produktami turystycznymi i podkreślanie walorów, między innymi, dóbr i wydarzeń kulturalnych;
38. uważa, że szybki postęp w wykorzystaniu technologii informatycznych w usługach turystycznych wymaga ram ochrony prawnej konsumentów w przypadku rezerwacji elektronicznych, których podstawą powinna być wcześniejsza analiza tego rynku przeprowadzona przez Komisję; wyraża przekonanie, że takie ramy powinny zapewnić ochronę praw konsumentów dokonujących transakcji online i gwarantować, że otrzymują oni prawdziwe, aktualne i jednoznaczne informacje; w związku z powyższym zaleca, w interesie ochrony konsumenta, elektroniczną certyfikację stron, które dostarczają informacje i oferują usługi turystyczne (rezerwacje i płatności);
39. podkreśla pozytywną rolę, jaką odgrywają w tej dziedzinie organizacje działające w sektorze turystyki społecznej, których działalność należy stymulować i wspierać;
40. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący ochrony konsumentów w związku z niektórymi aspektami użytkowania nieruchomości w oznaczonym czasie, długoterminowych produktów wakacyjnych, wymiany i odsprzedaży, (COM(2007)0303) mającej na celu rozszerzenie zakresu istniejących przepisów tak, aby uwzględnić nowe długoterminowe produkty wyjazdowe, które pojawiły się na rynku w ostatnich latach i niektóre transakcje, takie jak odsprzedaż i wymiana związane z własnością podzieloną; uważa, że projekt wzmocni ochronę konsumentów w sektorze turystyki oraz przyniesie równe szanse chroniąc uczciwy sektor własności podzielonej przed nieuczciwą konkurencją;
41. wyraża ubolewanie z powodu braku specjalnych narzędzi prawnych obejmujących bezpieczeństwo usług, które mają zasadnicze znaczenie dla sektora turystyki oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania możliwości rozpatrzenia tej kwestii w celu rozwiania obaw wyrażonych przez wielu posłów;
42. wzywa Komisję, w celu informowania turystów na temat wielu rozporządzeń mających zastosowanie w państwach członkowskich innych niż ich kraj zamieszkania, do przeprowadzenia europejskiej kampanii promocyjnej w zakresie bezpieczeństwa na drodze, która zwróci uwagę na nowe wspólne środki kontroli;
43. wzywa Komisję do uproszczenia procedur dotyczących systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP), oraz do uwzględnienia potrzeby małych przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem mikroprzedsiębiorstw;

Turystyka zdrowotna

44. podkreśla znaczenie korzystania wszystkich dostępnych programów wspólnotowych, w tym drugiego wspólnotowego programu działań w dziedzinie zdrowia (2008-2012)⁽¹⁾, w celu wspierania turystyki zdrowotnej;
45. podkreśla, że firmy sektora ubezpieczeniowego muszą być odegrać większą rolę we wspieranie turystyki zdrowotnej; podkreśla też, że należy wspomóc firmy sektora ubezpieczeniowego w odniesieniu do wypracowywania rozwiązań dla transgranicznej współpracy w zakresie finansowania turystyki zdrowotnej.
46. jest zdania, w świetle spadku zainteresowania turystyką zdrowotną, że istnieje potrzeba przyjęcia stosownej dyrektywy wspólnotowej w celu określenia zasad uznawania i wykorzystywania ośrodków wodno-termalnych, a ogólniej roli turystyki zdrowotnej i uzdrowisk termalnych w odniesieniu do obiektów turystycznych w wielu państwach członkowskich — poza aspektami zdrowia, opieki socjalnej i ubezpieczeń — również poprzez przeznaczenie odpowiednich środków finansowych, aby ten strategicznie ważny sektor w gospodarkach państw członkowskich mógł rozpocząć odpowiedni proces rozwoju w celu zwiększenia liczby nowych bezpośrednich i pośrednich możliwości zatrudnienia;

⁽¹⁾ Decyzja nr 1350/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. ustanawiająca drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008–2013 (Dz.U. L 301 z 20.11.2007, str. 3).

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

Turystyka dostępna dla osób niepełnosprawnych

47. z zadowoleniem przyjmuje zamiar koordynowania informacji na temat turystyki dostępnej dla osób niepełnosprawnych na poziomie europejskim, co umożliwiłoby turystom o ograniczonej sprawności ruchowej i ich rodzinom uzyskanie informacji na temat dostępności ośrodków turystycznych; wzywa wszystkie państwa członkowskie, organizatorów turystyki oraz krajowe i lokalne organizacje turystyczne do przyłączenia się do tego typu inicjatyw lub ich wsparcia;

48. równocześnie wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia możliwości opracowania karty praw i obowiązków europejskiego turysty, w świetle zamieszek i brutalnych wydarzeń, w których uczestniczyli europejscy turyści w ośrodkach turystycznych w europejskich ośrodkach turystycznych, a także europejskiego kodeksu postępowania dla przedsiębiorstw z sektora turystyki;

49. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia postępowania w celu stworzenia znaku WE „Dostęp dla wszystkich”, który gwarantowałby turystom o ograniczonej sprawności ruchowej dostęp do podstawowej przystosowanej infrastruktury i obejmował informacje dotyczące na przykład zakwaterowania, restauracji, parków naturalnych i rozrywki, różnego rodzaju sal, pomników, muzeów itd.;

50. nalega ponadto na potrzebę ochrony, konserwacji i renowacji europejskiego dziedzictwa kulturowego oraz wzywa do bardziej rygorystycznego zarządzania obiektami i ich zwiedzaniem, jak również zwiększenia wysiłków zmierzających do poprawy dostępu dla osób niepełnosprawnych, których udział w wyjazdach turystycznych wzrasta;

51. wzywa Komisję do opracowania komunikatu w sprawie planu działania na rzecz promocji znaku WE „Dostęp dla wszystkich” w oparciu o już przeprowadzone działania, doświadczenia i najlepsze praktyki na poziomie krajowym i lokalnym, a także uwzględniając dotychczasowe osiągnięcia w dziedzinie transportu na poziomie UE;

52. zauważa, że kwestia dostępności docelowego miejsca wyjazdu turystycznego związana jest także z zapewnianymi lub dostępnymi usługami transportowymi; wzywa zatem Komisję, aby — w kontekście nowej, europejskiej polityki turystycznej i w ramach rozwijania europejskiej polityki transportowej — w odpowiedni sposób uwzględniła utrudnienia związane z dostępnością regionów o specyficznym ukształtowaniu i położeniu geograficznym, takich jak regiony najbardziej oddalone, wyspy i regiony górskie oraz leżące na dalekiej północy regiony o słabym zaludnieniu;

Turystyka zrównoważona pod względem społecznym, gospodarczym i środowiskowym

53. wskazuje na konieczność zapewnienia przez nową politykę turystyczną zrównoważonej turystyki europejskiej (z punktu widzenia gospodarczego, społecznego, terytorialnego, kulturalnego i środowiska naturalnego); w tym celu wspiera szczegółowe działania przewidziane przez Komisję na rzecz promowania zrównoważonej gospodarczo i społecznie turystyki europejskiej; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą sporządzenia Agendy 21;

54. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że we wspomnianym komunikacie Komisja wyraźnie wzywa do promocji zrównoważonej turystyki oraz podkreśla, że zrównoważenie społeczne, gospodarcze i ekologiczne stanowi podstawowy warunek wstępny rozwoju i prowadzenia każdego rodzaju działalności turystycznej;

55. zwraca szczególną uwagę na konieczność wsparcia i promowania bardziej zrównoważonych i społecznie odpowiedzialnych praktyk w sektorze turystyki oraz przeprowadzenia oceny ich skuteczności w celu zapewnienia temu sektorowi większego znaczenia w nowej strategii lizbońskiej;

56. podkreśla, że trwale rozwijająca się turystyka powinna stanowić dla lokalnych gospodarek, a w szczególności dla regionów o niekorzystnej sytuacji, długotrwałe źródło dochodów i pomagać w promowaniu stałych miejsc pracy, którym towarzyszą pełne uprawnienia, wspierać inne rodzaje działalności gospodarczej, zarówno ich początkowych, jak i końcowych ogniw, chroniąc i podkreślając jednocześnie dziedzictwo krajo-brazowe, kulturowe, historyczne oraz środowisko naturalne;

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

57. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji na rzecz opracowania Agendy 21 jako podstawy polityki w zakresie turystyki; wzywa Komisję do udostępnienia państwom członkowskim wytycznych umożliwiających lepszą koordynację polityki w zakresie rozwoju turystyki na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz poprawę zrównoważenia działalności turystycznej;

58. podkreśla, że zagrożenie dla środowiska, zwłaszcza emisje dwutlenku węgla wymagają zaangażowania sektora turystyki w edukowanie turystów w zakresie kwestii związanych z ochroną środowiska, przy opracowywaniu polityki ochrony środowiska;

59. uważa, że turystyka jest częściowo odpowiedzialna za szkody wyrządzone środowisku naturalnemu, co wynika z coraz większej liczby podróży; podkreśla, że przedstawiciele sektora turystyki powinni zaangażować się w działania dotyczące kwestii związanych z ochroną środowiska i ich planowaniem;

60. wzywa Komisję do współpracy w dziedzinie turystyki z krajami objętymi Europejską Polityką Sąsiedztwa (ENP) oraz innymi krajami sąsiadującymi (z Europy wschodniej i regionu śródziemnomorskiego), a także do dodatkowego wspierania krajów rozwijających się o niskich lub średnich dochodach poprzez bezpośrednie zagraniczne inwestycje UE i wspólne przedsięwzięcia w dziedzinie turystyki zgodnie ze strategią rozwoju zrównoważonej turystyki;

Prawa pasażerów

61. uważa, że na poziomie UE istnieje szereg istotnych przepisów dotyczących praw pasażerów w transporcie lotniczym, które wspierają dostępność i gwarantują godziwą rekompensatę nie tylko w przypadku opóźnienia lub odwołania lotu, ale też w razie wypadku;

62. podkreśla, że dąży on obecnie do zagwarantowania, że istotne przepisy uzupełniające zostaną opracowane w celu konsolidacji praw pasażerów korzystających z transportu kolejowego i morskiego, tak aby zagwarantować istnienie zharmonizowanego modelu na poziomie UE;

63. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie właściwego dostarczania informacji pasażerom, a w szczególności właściwego wdrożenia tych praw, a zwłaszcza praw pasażerów w transporcie lotniczym oraz do zapewnienia, że łatwo dostępne mechanizmy arbitrażowe są zagwarantowane przez państwa członkowskie w sytuacjach, gdy operator nie wywiązujący się ze swoich zobowiązań nie płaci odszkodowań;

64. wzywa Komisję do zastanowienia się nad właściwym podejściem, które umożliwiłoby UE ochronę pasażerów, pozostawionych w ośrodku turystycznym przez przewoźnika czarterowego, pośrednika lub regularnych przewoźników, którzy nie wywiązali się ze swoich zobowiązań wskutek bankructwa lub zamierzonego nadużycia; proponuje stworzenie czarnej listy takich przedsiębiorstw, obejmującej całą UE na podstawie kryteriów jasno zdefiniowanych przez Komisję w wyniku konsultacji z przewoźnikami lub agencjami turystycznymi i organizacjami ochrony konsumenta;

Promocja europejskich ośrodków turystycznych

65. z zadowoleniem przyjmuje finansowane przez Komisję utworzenie portalu ośrodków turystycznych w Europie: tzw. „European Tourist Destinations Portal”; zachęca Komisję do dalszego przyczyniania się do promowania Europy jako ośrodka turystycznego lub grupy ośrodków turystycznych, szczególnie poprzez stworzenie i opublikowanie znaku „Europa” oraz opracowanie mechanizmów i struktur na rzecz zbierania informacji na temat europejskich ośrodków turystycznych, a następnie na rzecz rozpowszechniania ich wśród podmiotów sektora turystycznego poza Europą;

66. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzany proces selekcji w wyniku którego corocznie dokonuje się wyboru najznakomitszego europejskiego ośrodka turystycznego (wzorcowego europejskiego ośrodka turystycznego), jak zaproponowano w powyższej rezolucji; uważa takie inicjatywy za wartościowe, ponieważ zwracają one uwagę na różnorodność i mnogość atrakcji turystycznych w Europie; podkreśla, że UE powinna w miarę możliwości promować mniej znane ośrodki, zwłaszcza w nowych państwach członkowskich;

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

67. zaleca, biorąc pod uwagę potrzebę ochrony jakości turystyki w popularnych europejskich ośrodkach turystycznych, aby inicjatywa ta została wykorzystana do rozwoju odpowiedzialnej i zrównoważonej turystyki we wszystkich regionach turystycznych UE;
68. ponieważ infrastruktura transgraniczna ma zasadnicze znaczenie dla europejskiego sektora turystyki, wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawienia tej infrastruktury, w tym wewnętrznych dróg wodnych
69. wzywa Komisję do bardziej aktywnego promowania transportu w Europie i dziedzictwa przemysłowego;
70. popiera inicjatywy mające na celu podkreślenie walorów europejskiego dziedzictwa kulturowego — takie jak szlaki kulturowe Rady Europy oraz domaga się uwydatnienia ich widoczności; proponuje wsparcie w tym duchu utworzenia oznakowania dziedzictwa europejskiego, które miałyby na celu podkreślanie europejskiego wymiaru obiektów i zabytków Unii Europejskiej;
71. podkreśla pilną potrzebę zapewnienia ochrony kultury tradycyjnej, a zwłaszcza rękodzielnictwa ludowego i artystycznego, ginących zawodów i umiejętności, istotnych dla zachowania tożsamości narodowej i atrakcyjności turystycznej wsi;
72. wzywa Komisję do propagowania europejskich ośrodków turystycznych w krajach, których szczyt sezonu zbiega się z europejskim okresem poza sezonem, i do rozważenia możliwości zawarcia z tymi krajami trzecimi porozumień, na przykład w formie protokołu ustaleń, w celu zapewnienia optymalnego rozmieszczenia sezonowego przepływów turystycznych;
73. wzywa Komisję do podkreślenia kulturowego wymiaru turystyki europejskiej poprzez promowanie europejskich miejsc dziedzictwa kulturowego UNESCO jako świadectw kultury europejskiej;
74. zachęca Komisję do wsparcia pomysłu utworzenia transgranicznej rowerowej ścieżki pamięci wzdłuż dawnej żelaznej kurtyny jako przykładu „łagodnej mobilności” w turystyce i symbolu ponownego zjednoczenia Europy;

Rozwój turystyki

75. wzywa Komisję, państwa członkowskie, regiony, władze lokalne i przemysł turystyczny do koordynowania polityk mających bezpośredni lub pośredni wpływ na turystykę, do ściślejszej współpracy i lepszego wykorzystywania istniejących europejskich instrumentów finansowych w latach 2007-2013 w celu rozwijania europejskiej turystyki, a w szczególności konkurencyjności przemysłu turystycznego i ośrodków turystycznych, na rzecz rozwoju przedsiębiorstw, usług i infrastruktury turystycznej, tworzenia miejsc pracy, mobilności i kształcenia osób pracujących zawodowo w omawianym sektorze, różnorodności gospodarczej i rozwoju regionów europejskich, przede wszystkim regionów najuboższych;
76. wzywa Komisję do opracowania sprawozdania w sprawie ewentualnego wpływu działań i wniosków w zakresie obszarów polityki wspólnotowej na przemysł turystyczny, aby umożliwić przyjęcie całościowego i zintegrowanego podejścia do tego sektora oraz aby uniknąć jakichkolwiek podziałów w europejskiej polityce turystycznej;
77. zwraca się do wszystkich zainteresowanych stron o promowanie kierunków turystycznych w państwach przystępujących, ale nalega na konieczność powiązania wszelkich funduszy UE przeznaczonych na turystykę z promocją wysokiej jakości standardów w świadczeniu usług turystycznych;
78. jest świadom korzyści płynących z autokarowych wyjazdów wakacyjnych dla turystów mających niskie dochody oraz dla rozwoju turystyki w regionach, które nie są obsługiwane przez linie lotnicze lub kolejowe; zwraca uwagę na wyjątkową sytuację małych i średnich przewoźników autokarowych wobec rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 561/2006 z dnia 15 marca 2006 r., w sprawie harmonizacji niektórego ustawodawstwa socjalnego związanego z transportem drogowym⁽¹⁾ w szczególności w przypadku podróży objazdowych; wzywa Komisję do rozpatrzenia tej wyjątkowej kwestii badając możliwości odroczenia okresu odpoczynku do czasu powrotu z wyjazdu (nieprzekraczającego 12 dni);

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, z 11.4.2006, str. 1.

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

79. podkreśla, że małe i średnie przedsiębiorstwa powinny bardziej angażować się w przedsiębiorczość związaną z turystyką oraz, że należy znaleźć możliwości uproszczenia procedur, aby otrzymać wsparcie finansowe UE; podkreśla ponadto, że szkolenia finansowane przez UE i szkolenia na temat przyjmowania najlepszych praktyk powinny być prowadzone w regionach, szczególnie w nowych państwach członkowskich;

80. proponuje przeprowadzenie przez Komisję badania na temat karty transportowej dla młodzieży przeznaczonej dla młodych Europejczyków będących stypendystami programów Erasmus, Leonardo, Comenius lub wolontariuszy w ramach służby obywatelskiej na obszarze Unii, aby zachęcać ich do wyjazdów i poznawania krajów przyjmujących;

81. podkreśla, że ponieważ program Leonardo da Vinci jedyny w swoim rodzaju w sektorze turystyki wielu krajów, należy wykorzystać i promować te możliwości; podkreśla, że doprowadzi to do szerokiej poprawy w programie edukacyjnym; podkreśla, że oprócz wdrożenia programu należy przeprowadzić badanie odnośnie osiągniętych wyników;

Inne aspekty

82. ponownie zwraca uwagę, biorąc pod uwagę nadchodzące zmiany w strukturze demograficznej UE, na konieczność wdrożenia europejskiego programu turystyki poza sezonem dla emerytów, który przyczyniłby się do poprawy jakości życia osób starszych w UE, tworzenia miejsc pracy i spowodowałby większy popyt i rozwój gospodarki europejskiej; proponowany program mógłby nosić nazwę ULISSES;

83. przyjmuje plany Komisji zmierzające do ułatwienia współpracy pomiędzy podmiotami działającymi na rzecz zdobywania wiedzy w dziedzinie turystyki, takimi jak uniwersytety, instytuty badawcze oraz publiczne i prywatne obserwatoria oraz do zachęcania do mobilności na skalę europejską poprzez wspieranie kształcenia międzynarodowego, staży i wymian oraz poprzez rozwijanie metod kształcenia, materiałów i treści;

84. wzywa Komisję do zlecenia ogólnej oceny skutków koncepcji zróżnicowania terminów wakacji w poszczególnych regionach Europy;

85. podkreśla potrzebę wsparcia wspólnotowego dla państw członkowskich, w których przemysł turystyczny został dotknięty katastrofami naturalnymi;

86. podkreśla znaczenie wielojęzyczności w polityce turystycznej i zachęca do rozpowszechniania informacji dotyczących obiektów dostępnych do zwiedzania w jak największej możliwej liczbie języków państw członkowskich.

*

* *

87. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0576

Handel i zmiany klimatyczne

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatycznych (2007/2003(INI))

Parlament Europejski,

— uwzględniając sprawozdania trzech grup roboczych Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), zatytułowane „Podstawy fizyczne”, „Wpływ, adaptacja i podatność”, „Łagodzenie zmian klimatycznych”, wszystkie opublikowane w 2007 r.,